

нието е будно, могат да се лѣкуватъ само съ мисълта си. Щомъ заболѣятъ, тѣ веднага се издигатъ въ мисълта си, и тамъ изправятъ погрѣшката си, която е причина за болестъта имъ. После тѣ слизатъ въ сърдцето си, дето сжщо изправятъ погрѣшката, която е причинила болестъта имъ. Най-после тѣ слизатъ въ областта на волята си, и тамъ изправятъ погрѣшката си. Следъ това казватъ: Да бжде волята Божия! Щомъ кажатъ така, болестъта или мжчнотията имъ изчезва.

Следователно, задачата на ученика е, чрезъ съзнателна работа върху себе си, да оживи материята на своя организъмъ, както прави житното зърно съ почвата, въ която се посажда. Ако нѣкой човѣкъ не може да мисли, причината за това е, че известни мозъчни клетки сж мъртви. Тѣ трѣбва да се събудятъ, да оживѣятъ, да проявятъ своята деятелность. Който разбира законитѣ на разумната природа, чрезъ мисълта си той може да изправи всички външни и вътрешни повреди на своя организъмъ. Мощно нѣщо е мисълта, но съ нея могат да работятъ гении, светии. И обикновениятъ човѣкъ може да има резултати въ тази областъ, но за това се изисква повече време. Това, което светията може да направи въ една минута, за обикновения човѣкъ сж нужни най-малко десетъ години. Може ли той при развитието, при което се намира, да мечтае за нѣ-